

van het ondervertegenwoordigde geslacht die over voldoende kwalificaties beschikt, in een overheidsfunctie moet worden benoemd vóór een sollicitant van het andere geslacht, die anders zou zijn benoemd, ingeval deze maatregel noodzakelijk is om een sollicitant van het ondervertegenwoordigde geslacht te kunnen benoemen en het verschil tussen de kwalificaties van de sollicitanten niet zo groot is, dat dit in strijd zou zijn met het vereiste van objectiviteit.

- 2) Artikel 2, leden 1 en 4, van richtlijn 76/207 en artikel 141, lid 4, EG verzetten zich ook tegen een dergelijke nationale wettelijke regeling, indien deze uitsluitend geldt voor de bezetting van hetzij een vooraf bepaald, beperkt aantal vacatures, hetzij vacatures die zijn gecreëerd in het kader van een speciaal opgezet programma van een bepaalde instelling van hoger onderwijs, dat positieve discriminatie toestaat.
- 3) Artikel 2, leden 1 en 4, van richtlijn 76/207 verzet zich niet tegen een uit de nationale rechtspraak voortvloeiende regeling volgens welke aan een sollicitant die tot het ondervertegenwoordigde geslacht behoort, voorrang kan worden gegeven boven een medesollicitant van het andere geslacht mits de sollicitanten over gelijkwaardige of vrijwel gelijkwaardige kwalificaties beschikken, indien de kandidaten aan een objectieve beoordeling worden onderworpen die rekening houdt met de bijzondere persoonlijke situatie van alle sollicitanten.
- 4) De beoordeling van de verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van een nationale regeling die voorziet in positieve discriminatie bij aanstellingen in het hoger onderwijs, kan niet afhangen van het niveau van de te bezetten vacature.

(¹) PB C 1 van 4.1.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-11/99 (verzoek van Arbeitsgericht Siegen om een prejudiciële beslissing): M. Dietrich tegen Westdeutscher Rundfunk (¹)

(„Richtlijn 90/270/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur — Toepassingsgebied — Begrip beeldscherm in de zin van artikel 2 — Begrip bestuurdersplaatsen op voertuigen of machines in de zin van artikel 1”)

(2000/C 302/21)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-11/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het

Arbeitsgericht Siegen (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen M. Dietrich en Westdeutscher Rundfunk, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 2, sub a, en 1, lid 3, sub a, van richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) (PB L 156, blz. 14), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: R. Grass, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het begrip grafisch scherm in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) moet aldus worden uitgelegd, dat het mede beeldschermen voor de weergave van filmopnamen in analoge of gedigitaliseerde vorm omvat.
- 2) Artikel 1, lid 3, sub a, van richtlijn 90/270 moet aldus worden uitgelegd, dat het begrip bestuurdersplaats op machines geen betrekking heeft op een werkzaamheid als in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij analoge of gedigitaliseerde beelden met behulp van technische apparatuur en/of computerprogramma's worden bewerkt voor televisie-uitzendingen.

(¹) PB C 71 van 13.3.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-73/99 (verzoek van het Sozialgericht Münster om een prejudiciële beslissing): V. Movrin tegen Landesversicherungsanstalt Westfalen (¹)

(Sociale zekerheid — EG-Verdrag — Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad — Rechthebbende op ouderdomspensioen — Verplichte ziekteverzekering in lidstaat van woonplaats — Bijdrage — Toekenning door wetgeving van andere lidstaat)

(2000/C 302/22)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-73/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het

Sozialgericht Münster (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen V. Movrin en Landesversicherungsanstalt Westfalen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het EG-Verdrag en verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 1, sub t, en 10, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, moeten aldus worden uitgelegd, dat een bijdrage krachtens de wettelijke regeling van een lidstaat in de kosten van de ziekteverzekering, als bedoeld in het hoofdgeding, een uitkering bij ouderdom in de zin van deze bepalingen is, waarop de rechthebbende op een krachtens die wettelijke regeling verschuldigd ouderdomspensioen aanspraak kan maken, ook indien hij in een andere lidstaat woont waar hij verplicht bij de ziekteverzekering is aangesloten.

(¹) PB C 136 van 15.5.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-236/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 91/271/EEG)

(2000/C 302/23)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-236/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en O. Couvert-Castera) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: A. Snoecx, bijgestaan door F. P. Louis en A. Vallery), betreffende een verzoek aan het

Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door aan de Commissie mededeling te doen van een programma voor de uitvoering van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135, blz. 40), dat niet met de richtlijn in overeenstemming is wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, de ingevolge deze richtlijn en inzonderheid artikel 17 daarvan op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, R. Schintgen, J.-P. Puissochet, G. Hirsch en F. Macken (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door aan de Commissie mededeling te doen van een programma voor de uitvoering van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, dat niet met de richtlijn in overeenstemming is wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, is het Koninkrijk België de ingevolge artikel 17 van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

BESCHIKKING VAN HET HOF

Van 21 juni 2000

in zaak C-514/99: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Kennelijke niet-ontvanke-lijkheid”)

(2000/C 302/24)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-514/99, Franse Republiek (gemachtigden: R. Abraham, K. Rispal-Bellanger en R. Loosli-Surrans) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Boof en G. Berscheid), betreffende de nietigverklaring van de beschikking waarbij de Commissie de wijziging of intrekking zou hebben geweigerd van haar beschikking 199/514/EG van 23 juli 1999 houdende vaststelling van de datum waarop mag worden begonnen met de verzending, in het kader van de „Date-Based Export Scheme”, van van runderen verkregen producten uit het Verenigd Koninkrijk, op grond van artikel 6, lid 5, van beschikking 98/256/EG van de Raad (PB L 195, blz. 42), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez